

Schriftmeditatie

"Want geen ding zal bij God onmogelijk zijn".

Lukas 1:37

Hoeveel onmogelijkheden zijn er in het leven van mensen? Ontelbaar veel. Hoe vaak zeggen we niet: "Dat is onmogelijk" of: "Dat kan niet". Veel idealen blijken onbereikbaar. Veel wensen blijven onvervuld. Veel doelen worden nooit bereikt.

Maar weet u wat de allergrootste onmogelijkheid is?

Het alleronmogelijkste is de weg naar God terug.

De weg naar de gemeenschap, de weg naar de vrede en de zaligheid, de weg naar de blijdschap en de vreugde.

Wij allen zijn van God afgefallen om Hem nooit meer te bedoelen. Hoeveel geesten hebben al geprobeerd de weg terug te vinden. Hoeveel wijzen hebben al gepeinsd over de zin van het leven. Hoeveel mensen hebben al getracht hun stoffelijk en aards leven te ontvluchten om op te stijgen naar de God der Geesten aller vlees. Hoe bedroevend was het resultaat. Al die opstijgende vogels zijn neergevallen en verschroeid.

De weg terug is er niet meer. Wij kunnen nooit meer terug. De weg naar de "boom des levens" is geblokkeerd. Boven al onze hoofden staat geschreven: "Wij derven de heerlijkheid Gods". Wij zijn dood gevallen in misdaden en zonden. De weg terug is onmogelijk. Niemand kan enige zin aan zijn onzinnig leven geven. "De mens die in waarde is en geen verstand heeft, wordt gelijk aan de beesten die vergaan". De wijze Prediker sprak: "Ik zeide in mijn hart van de gelegenheid der mensenkinderen, dat God hun hart zal verklaren, en dat zij zullen zien dat zij als de beesten zijn aan zichzelf".

Wij horen graag een "veelzijdige" waarheid. En inderdaad, de waarheid is veelzijdig. De waarheid heeft meer dan één zijde. Mogen wij nu ook die zijde van de waarheid verstaan, die ons aanwijst als "van God vervreemden"? Die zijde van de waarheid die ons onderwijst in het onmogelijke van ons komen tot God? Meestal bedoelen we met "veelzijdige waarheid" of "veelzijdige prediking" iets heel anders. Dan bedoelen we: "Ik ben er ook nog".

Het is zo aangenaam nog een beetje "partij" voor God te kunnen zijn. We noemen onszelf dan: moreel denkende mensen met een behoorlijk ontwikkeld verantwoordelijkheidsgevoel. We voelen ons dan ook niet op ons gemak als onze "zijde" er buiten moet vallen. Toch onderwijst de Heere juist in deze waarheid. De Heere verklaart de mensenkinderen dat ze minder zijn dan de beesten...

Laten we nu eens letten op de andere zijde van de waarheid. Lat eens op die totaal eenzijdige trouw van God. Midden in de dood en de chaos lag de belofte. Die belofte lag daar als een zaad in de woestijn. Deze belofte kwam uit Gods eenzijdige liefde en Welbehagen. De Heere sprak: "Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, tussen uw zaad en tussen haar zaad; dat zal u de kop vermorzelen, gij zult het de verzenen vermorzelen".

Eeuwen kwamen en gingen. Zeker, er was en bleef een geslacht, door God verkoren, levend uit en door de beloften. Denk aan de patriarchen, de profeten en het huis van David. Toch, de bange vraag gaat steeds meer klemmen: o God, waar blijft het Zaad?

O huis van David, waar is de goede aarde voor het beloofde Zaad? Gij, o Heilige Israëls, hebt in een gezicht gesproken van Uw Heilige en gezegd: "Ik heb hulp besteld bij een Held, Ik heb een Verkorene uit het volk verhoogd. Ik heb David Mijn knecht gevonden; met Mijn heilige olie heb Ik Hem gezalfd; met Welke Mijn hand vast blijven zal, ook zal Hem Mijn arm versterken (Psalm 89)".

Huis van David, kinderen van de "liefelijke in psalmen", waar is de grond, waar is de goede aarde voor het Zaad? Wie zal uw grote Zoon verwekken?

In Gods heilig Boek lezen we van genade en ontferming, van verwording en ondergang.

Zij deden wat kwaad was in de ogen des Heeren. Wie wandelde als David voor het Aangezicht des Heeren?

Israël, waar zijn uw koningen nu? Waar is uw kroon en troon? De nacht is over u gekomen. Alles is omgekeerd en geworden tot een puinhoop. Een zoon van Ezau heerst in uw midden. Uw land is een land van duister-

nis en doodschaduwen. Wie denkt er nog aan Advent, de Komst, de Aankomst van de Koning? Waarlijk, de tronk van Isai' is afgehouden en zijn aarde is dor. Oude Jacob, gij hebt toch stervende gemeld van de Heerser in Israël?

Geliefde lezers, zie eens wat een trouwe liefde en waarheid de Heere openbaart. Zie dan ook eens op uw eigen dorre en onvruchtbare aarde. Ziet u nog mogelijkheden? Kunt u de Belofte een plaats geven in uw hart? Mannen, groot en klein, kunt u het "Zaad van de Belofte" voortbrengen? Kunt u, mannen en vrouwen, bij God komen? Hebt u al iets bereikt? Kent u Hem? Bent u al wat dichterbij gekomen? Nec? Luister dan eens naar het Eeuwig Evangelie. Het kwam van Boven, uit hoge hemel.

De Vader stuurde Zijn bode, de engel, naar een verachtelijke landstreek en een nog verachtelijker stad: naar Nazareth in Galilea. Daar in een onbekend huisje woonde een dienstmaagd. Haar naam was Maria. Zij was uit het geslacht van David. Haar toekomstige man ook. Jozef, zo heette hij, de timmerman. Was dat nu het overblijfsel uit het huis van David? Ja, meer niet.

Was dat misschien ook een overblijfsel naar de verkiezing Zijner genade?

Ja, minder niet. - O afgehouden tronk, o dorre aarde. - Op Gods belofte hopen ze. Door Gods belofte zijn ze er. Maar ach, wie maakt Gods belofte waar?

Neem nu de harp onvruchtbare. Zing, zing vrolijk. Hij Komt. Hij komt tot afgeschreven zaken. Hij komt tot een duister stadje. Hij komt tot vergeten dienstmaagden en dienstknechten.

Is er nog een dwalende van geest die dit leest? Zijn er nog die niet bij God kunnen komen? Hij komt.

Daar stond opeens een engel in de kamer. Daar was opeens het Woord: "Wees gegroet, gij begenadigde, de Heere is met u". De dienstmaagd is ontroerd en bevende. Ze begrijpt het niet: begenadigde. Vrees niet Maria, gij hebt genade gevonden bij God. Gij zult bevrucht worden en een Zoon baren, en zult Zijn Naam heten: Jezus.

"Ach", zegt Maria, "hoe zal dat toch zijn, ik ben nog niet met Jozef getrouwd?".

"Uw Zaad, Maria", zo sprak de Heere in het Paradijs. Niet door de wil van een man. Niet door aandrijven van het bloed. Nee, dat komt hier niet van pas. Alleen Gods wil, Gods ontferming en eeuwige liefde zal hier geprezen worden. Zijn komst tot ons en in ons "De Heilige Geest zal over u komen en de kracht des Allerhoogste zal u overschaduwē, daarom ook, dat Heilige dat uit u geboren zal worden zal Gods Zoon genaamd worden..."

Het gaat niet van Adam uit. Het gaat ook niet van Eva uit. Het gaat alleen van God uit.

"Hij komt tot ons". Hij wil voor ingebeelde geestelijken vlees en bloed aannemen. Hij wil geboren zijn uit de maagd Maria. Het WOORD zal vlees worden.

Hoe is dit toch allemaal mogelijk?

De Hemelbode zegt: "Want geen ding zal bij God onmogelijk zijn". Bij God zijn alle dingen mogelijk. Er is een boodschap voor een afgehouwen tronk, voor een dorre aarde. Wat is het dat gij hard zoudt spreken? Wat buigt gij u neder in mij, o mijn ziel? Heden spreekt God dat bij Hem geen ding onmogelijk is.

Ligt u bij tichelstenen neer? Uw heilzon is aan het dagen. Zegt u: ik ben Ezau? Hij maakt van een Ezau een Jacob en van een Jacob een Ezau.

Want geen ding zal bij God onmogelijk zijn.

In geloof stamelt Maria: "Zie, de dienstmaagd des Heeren, mij geschiede naar Uw Woord".

Toen geschiede het ook. Toen kuste de hemel de aarde. Toen begon het Woord vlees te worden in Maria's schoot. Toen, ja toen, werd de verroeste kling van onze scheefgezakte levensdeur geopend. Toen kwam Hij binnen.

Hij, Die rijk was en om onzentwil arm is geworden.

Toen was er "Kerk" in een arbeiderswoning in Nazareth. Hij heeft gedacht aan Zijn genade. Zijn trouw aan Israël nooit gekrenkt.

Dat nu alle ellendigen moed mochten scheppen uit Zijn wonderlijke daden.

Dat nu alle onvruchtbaren stamelend zeggen: de Heere zij groot gemaakt.

Dat nu alle inwoners van de duistere stad spreken:
Hij is gekomen; Hij zal Zijn werk voor mij volenden.

En,
als vandaag of morgen de dood onze aardse tent komt
afbreken..,
als brede stromen de doorgang belemmeren..,
als de kille machteloosheid en verlorenheid u overvalt,
als u niet verder kunt, zoon of dochter..,
als het bloed u in de oren gonst, afgekeerde kinderen..,
als alles u influistert: gij zijt voor eeuwig verloren.;
als uw leven nog eenmaal in een flits aan u voorbij-
gaat..,
als het loden gewicht u trekt naar de diepte der ver-
lating..,

en,
als dan, o God, als dan, o Levende Heere, als dan Uw
eeuwige MOGELIJKHEID ons stil make in de stameling
uit de diepte: gena, o God, gena...; verschoon mij
toch naar Uw barmhartigheden...

En Hij zal troosten met Zijn Advent: Ik kom, Ik
kom zelf. Ik ben de GEKOMENE.

Dan, ja dan nog zult gij ervaren de eeuwige kracht
van het Welbehagen Gods in het Woord dat Vlees gewor-
den is.

"Want geen ding zal bij God onmogelijk zijn".

Gezegend zij de grote Koning,

Die tot ons komt in 's Heeren naam;
wij zeeg'nen u uit 's Heeren woning,
wij zegenen u al te zaâm.

De Heer is God, door Wien w'aanschouwen

het vrolijk licht na bang gevaar.

Bindt d'offerdieren dan met touwen

tot aan de hoornen van 't altaar.

(Psalm 118:13)

-oOo-

D.C.O.

KERKESPRAAK